

28. navadna nedelja – leto B

Bogastvo in hoja za Jezusom

Ko se je odpravil na pot, je nekdo pritekkel, padel pred njim na kolena in ga vprašal: »Dobri učitelj, kaj naj storim, da bom deležen večnega življenja?« Jezus mu je odvrnil: »Kaj mi praviš, da sem dober?! Nihče ni dober razen enega, Boga! Zapovedi poznaš: Ne ubijaj! Ne prešuštvuj! Ne kradi! Ne pričaj po krivem! Ne goljufaj! Spoštuj očeta in mater!« Rekel mu je: »Učitelj, vse to sem izpolnjeval že od svoje mladosti.« Jezus se je ozrl vanj, ga vzljubil in mu dejal: »Eno ti manjka: pojdi, prodaj, kar imaš, in daj ubogim, in imel boš zaklad v nebesih; nato pridi in hodi za menoj!« Ta beseda ga je potrla in je žalosten odšel; imel je namreč veliko premoženje.

Tedaj se je Jezus ozrl okrog in rekel svojim učencem: »Kako težko bodo tisti, ki imajo premoženje, prišli v Božje kraljestvo!« Učenci so se čudili njegovim besedam. In Jezus je vnovič spregovoril: »Otroci, kako težko je priti v Božje kraljestvo! Laže gre kamela skozi šivankino uho, kakor bogataš pride v Božje kraljestvo.« Ti pa so še bolj strmeli in govorili med seboj: »Kdo se potem more rešiti?« Jezus se je ozrl vanje in rekel: »Pri ljudeh je to nemogoče, ne pa pri Bogu, kajti pri Bogu je vse mogoče.« Peter pa mu je začel govoriti: »Glej, mi smo vse zapustili in šli za teboj.« Jezus je rekel: »Resnično, povem vam: Nikogar ni, ki bi zaradi mene in zaradi evangelija zapustil hišo ali brate ali sestre ali mater ali očeta ali otroke ali njive in ne bi zdaj, v tem času, skupaj s preganjanji, prejel stokrat toliko hiš, bratov, sester, mater, otrok in njiv, v prihodnjem veku pa večno življenje. Mr 10,17-30

Prilika o starejšem sinu?

Tokrat se mi je misel ustavila ob Jezusovem stavku: »Pojdi, prodaj vse, kar imaš, in imel boš zaklad v nebesih; potem pridi in hodi za menoj!« Besede: prodaj vse, mi niso ravno logične. Nekoliko me je zmotila tudi laskava drža Jezusovega sogovornika, ko ga naslavlja dobri učitelj. Navsezadnje nekako ne gre skupaj trditev, da mož izpolnjuje vse zapovedi od mladosti, da si želi priti v večno življenje, hkrati pa se boji za premoženje. Če mož resnično živi za večno življenje, če izpolnjuje vse zapovedi, zakaj bi bilo bogastvo takšen problem. Tako ali tako ga ne bo odnesel v večnost. Kje tiči jedro zapleta?

Mislím, da tega moža večkrat imenujemo 'bogati mladenič'. Meni pa prihaja na misel, da gre za priliko o starejšem sinu. Zakaj? Mlajši sin, je rekel očetu, daj mi premoženje, ki mi gre. Tu v tej hiši se počutim utesnjenega. Ta pravila, te zapovedi, vse to je pretesno. Premoženje, bogastvo, ki ga imam, mi bo služilo za to, da si to življenje popestrim. Kaj je storil? Šel in zapravil je premoženje: z življenjem polnim iskanja užitka. A kaj se je zgodilo? Premoženja je zmanjkalo, bogastvo je pošlo, on pa je ostal prazen. Spoznal je, da je doma boljše.

Danes je pred nami po mojem starejši sin, ki pravi: Poglej Oče, vse zapovedi sem izpolnjeval že od mladosti. Jezus mu pravi: Eno ti manjka. V srcu nosiš problem, ki ga je mlajši sin jasno izpostavil. On je svoje bogastvo zapravil in se vrnil. Ti pa še vedno čakaš, da ti bo to bogastvo služilo. Še vedno upaš, da boš ob njem doživel tisto, kar si je mlajši sin privoščil s prodajo tega premoženja.

Naj ti pojasnim. Gre za to, da izpolnjuješ zapovedi, pa ne moreš začutiti, da te osvobajajo.

- Ko vidiš tiste, ki si mnogo privoščijo, si navezan na misel, da bi si ti tudi. Zavidaš jim, da imajo več kot ti in da lahko živijo v razkošnih hišah.

- Ko si prizadevaš za zvestobo v zakonu, ti je krivica, ko vidiš druge, kako brez sramu skačejo čez plot in so pri vseh grehih še bolj priljubljeni kakor ti.

- Ko se ob otrocih, ki sta jih z ženo v ljubezni sprejela od Boga, prizadevaš za vzgojo, te jezijo tisti, ki se niso obremenjevali ne z rojstvi otrok, ne s številom, ne z vzgojo, ampak so živeli lagodno.

- Ko premišljaš, kakšen avtomobil boš kupil, ker je stari že dotrajan, te jezi, ker si zaradi vesti ne moreš privoščiti več. Nekateri, ki niso upoštevali zapovedi, kot si si jih prizadeval izpolniti ti, pa si lahko privoščijo avto, jahto in še kaj ...

Starejši sin ima materialno bogastvo in druge možnosti, da bi zaživel kot mlajši sin. Zato, da bi ostal lep, zato, da ga bo učitelj pohvalil, – kako zelo si tega želi, je videti iz laskanja: dobri učitelj – ostaja nesrečno priklenjen na zapovedi in na drugi strani na 'nepotrošeno bogastvo'.

Dragi bratje in sestre, mar nismo tisti, ki si prizadevamo, da bi izpolnili zapovedi, pogosto zvezani z upanjem, da si bomo enkrat nekaj privoščili. Pogosto se ne osvobodimo tega bogastva 'navideznih možnosti'. Zato zavidamo in nismo svobodni. Ne zmoremo scela stopiti za Jezusom. Današnji evangelij vidim kot povabilo k razmisleku. Ali res verjamem, da me zapovedi, ki jih živim, osvobajajo, razveseljujejo? Jezus želi, da bi jih doživljali kot srečo, kot temelj našega polnega življenja. Zato pravi starejšemu sinu: Glej, vse moje je tvoje. Vedno se lahko veseliš vsega, kar ti dajem. Mlajši sin je dolgo časa trpel, ker je bil proč od doma. Veseli se, da si doma in da imaš vse, kar potrebuješ.